

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 7C/140/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5614204882
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5614204882.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Gabrielou Briškovou v právnej veci žalobcu: Slovenská sporiteľňa, a. s., so sídlom v Bratislave, Tomášikova 48, IČO: 00 151 653, právne zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Roman Kvasnica, advokát, s. r. o., so sídlom v Piešťanoch, Sad A. Kmeťa 24, IČO: 36 866 598, proti žalovanej: N. N. R., T. X. X. XXXX, T. H. G. Č.. XXX, toho času na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníkom Obec Smrečany, o splnenie povinnosti zaplatiť sumu 1.887,69 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi sumu 1.792,04 eur s 8% ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.612,52 eur od 13. 8. 2013 do zaplatenia a trovy konania 101,70 eur a trovy právneho zastúpenia 418,89 eur, tieto na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Romana Kvasnicu, advokát s.r.o., so sídlom v Piešťanoch, Sad A. Kmeťa č. 24, všetko v lehote 15 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

V zostávajúcej časti sa žaloba z a m i e t a.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou na tunajšom súde dňa 30. 5. 2014 v spojení s jej doplneniami zo dňa 31. 10. 2014 a 1. 4. 2015 domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu sumu 1.887,69 eur, zmluvný úrok vo výške 11,15% ročne zo sumy 1.683,14 eur od 23. 11. 2013 do zaplatenia, úroky z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 1.683,14 eur od 23. 11. 2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil uzavretou zmluvou o kontokorentnom úvere dňa 10. 5. 2005 medzi účastníkmi konania, na základe ktorej bol žalobcom poskytnutý žalovanej kontokorentný úver do výšky úverového rámca 40.000,- Sk, t.j. 1.327,76 eur s úrokovou sadzbou vo výške 11,15% ročne. Z dôvodu porušenia zmluvne dohodnutých povinností žalovanou vznikol dlh, ktorý pozostáva z istiny vo výške 1.683,14 eur, predstavujúcej peňažné prostriedky poskytnuté žalobcom a vyčerpané žalovanou (prevodom z účtu, výbermi z účtu). Ďalšia časť žalovanej sumy pozostáva z príslušenstva a to zročných úrokov z omeškania vo výške 204,55 eur, ktoré sa členia na úroky z omeškania vo výške 179,52 eur, vyčíslené za obdobie od poslednej úhrady dlhu, t.j. 18. 2. 2011 do dňa ukončenia možnosti čerpania úverového rámca, t.j. 2. 8. 2013, pri úročení úrokovou sadzbou 8% ročne a na sumu úrokov z omeškania vo výške 25,03 eur, vyčíslené z istiny 1.683,14 eur za obdobie od 3. 8. 2013 do 22. 11. 2013, pri úročení úrokovou sadzbou 8% ročne. V dôsledku ukončenia povoleného prečerpania dňa 2. 8. 2013 došlo následne k odstúpeniu od zmluvy dňa 2. 8. 2013 a k zániku zmluvného vzťahu medzi účastníkmi konania. Žalovaná bola oprávnená čerpať peňažné prostriedky formou realizácie platobných príkazov, prevodom alebo výberom z účtu, do výšky poskytnutých peňažných prostriedkov. Následne bola povinná realizovať úhrady v akomkoľvek čase a výške tak, aby neprekročili úverový limit a aby sa nedostala do nepovoleného prečerpania.

Opatrovník žalovanej sa k žalobe nevyjadril

Súd vykonal dokazovanie listinami: zmluvou o kontokorentom úvere, všeobecnými obchodnými podmienkami, odstúpením od zmluvy, CD nosičom, zistiť nasledovné:

Právny zástupca žalobcu na súdnom pojednávaní konkretizoval sumu 1.683,14 eur tak, že pozostáva z vyčerpanej peňažnej sumy žalovanou 40.000,- Sk, t.j. 1.327,76 eur, zo sumy 68,78 eur, predstavujúcej poplatky, ktoré nevedia konkretizovať a uvedenú sumu doposiaľ nepreukázali. Zostávajúca časť žalovanej istiny predstavuje 284,76 eur, ako zmluvný úrok za poskytnutie peňazí, a aplikovaním úrokovej sadzby 11,15%. Uvedené zmluvné úroky ako aj poplatky 68,78 eur tvoria súčasť istiny (1.683,14 eur) s malým rozdielom, ktorý nevedia preukázať. Vzťahujú sa na obdobie od 31. 1. 2012 do ukončenia možnosti čerpania úveru 2. 8. 2013. Zročný úrok vo výške 179,52 eur predstavuje debetný úrok z nepovoleného prečerpania, vyčíslený po ukončení možnosti čerpania úverového rámca. Vzťahuje sa na obdobie od poslednej úhrady dlhu 18. 2. 2011 do dňa ukončenia možnosti čerpania úverového rámca 2. 8. 2013. Zostávajúca časť žalovanej sumy 25,03 eur má povahu úrokov z omeškania a vzťahuje sa na obdobie od 3. 8. 2013 do 22. 11. 2013, pri úročení istiny 8% ročne. Žalovanej zanikla možnosť čerpať finančné prostriedky úverového rámca odstúpením od zmluvy zo dňa 2. 8. 2013. Týmto úkonom bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie dlžnej sumy a bolo jej oznámené zosplatenie celého dlhu.

Zo zmluvy zo dňa 10. 5. 2005 uzavretej medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníčkou bolo zistené podľa článku 2 záväzok žalobcu zriadiť pre žalovaný bežný účet. Podľa článku 4 zmluvy účastníci konania uzavreli zmluvu o kontokorentnom úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver do výšky úverového rámca 40.000,- Sk, t.j. 1.327,76 eur, s dohodnutou ročnou úrokovou sadzbuou 11,15%. Úroky boli splatné mesačne k poslednému dňu. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú a to jedného roka od podpísania zmluvy, ktorá sa predlžuje vždy o dobu jedného roka ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote jedného mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy, že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka. Podľa Všeobecných obchodných podmienok bod 7.6.1 ak dôjde k porušeniu akejkoľvek zmluvnej povinnosti alebo zmluvného dojednania zo strany klienta, alebo ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky istiny alebo úrokov, ktoré trvá viac ako 10 dní, banka je oprávnená vypovedať zmluvu o úvere alebo od nej odstúpiť. Odstúpením od zmluvy o úvere nezaniká záväzok klienta splatiť pohľadávku banky vrátane jej príslušenstva. Podľa bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok pri doručovaní písomností poštou sa zásielka považuje za doručení v tuzemsku tretí deň po jej odoslaní a v cudzine siedmy deň po jej odoslaní. V prípade, ak klient neoznámí zmenu údajov, považuje sa doručenie vykonané na posledne známu adresu za riadne vykonané. Z písomného odstúpenia od zmluvy 2. 8. 2013 bolo zistené, že žalobca odstupuje od zmluvy č. 056483953/0900 (číslo bežného účtu) a vyhlasuje mimoriadnu splatnosť povoleného prečerpania, pričom vyzval žalovanú na úhradu dlhu vo výške 1.861,72 eur v lehote 7 dní od doručenia tohto oznámenia.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodol aj v neprítomnosti žalovanej a jej opatrovníka, ktorý bol na súdne pojednávanie riadne predvolaný. Nepožiadal o odročenie súdneho pojednávania, nevzniesol dôkazné návrhy. Súd rozhodol prihliadajúc na obsah spisu a doposiaľ vykonané dôkazy, keďže preukázaný skutkový stav umožňoval vydať meritórne rozhodnutie a nebol zistený vážny dôvod odročenia súdneho pojednávania.

Zo sadzobníka bolo zistené, že výška úroku z povoleného prečerpania predstavuje v prípade bežného účtu 8% ročne.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka:

Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 710 Obchodného zákonníka:

Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, správajú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka:

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá, ods. 2 Občianskeho zákonníka:

Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Ak ide o omeškania s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení, úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (v znení od 01. 01. 2009):

Výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia súd žalobe v časti o zaplatenie sumy 1.792,04 eur vyhovel, keď vykonaným dokazovaním mal preukázanú jej dôvodnosť v tejto časti. V prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá ako nedôvodná. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal uzavretie zmluvy o kontokorentnom úvere dňa 10. 5. 2005, na základe ktorej boli žalovanej poskytnuté peňažné prostriedky do výšky úverového limitu 1.327,76 eur, ktorú sumu žalovaná v plnom rozsahu vyčerpala. Z dôvodu porušenia zmluvnej povinnosti vrátiť žalobcovi úver dohodnutým spôsobom riadne a včas žalobca sa oprávnene domáhal uloženia povinnosti žalovanej vrátiť vyčerpané peňažné prostriedky. Žalovanej bola preto uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.327,76 eur, predstavujúcu peňažné prostriedky poskytnuté žalobcom vo forme úveru, ich povoleným prečerpaním. Z dôvodu, že peňažné prostriedky boli poskytnuté žalovanej s dohodnutou úrokovou sadzbou, žalobca sa oprávnene domáhal uloženia povinnosti žalovanej zaplatiť mu zmluvné úroky vo výške 284,76 eur za obdobie od 31. 1. 2012 do 2. 8. 2013 (do dňa ukončenia možnosti povoleného prečerpania úveru).

Žaloba o zaplatenie sumy 68,78 eur (predstavujúca poplatky) bola zamietnutá. Sporové konanie je ovládané prejednacou zásadou, v zmysle ktorej tvrdiť skutočnosti a navrhovať o nich dôkazy je zásadne vecou účastníka konania. Iniciatíva pri uvádzaní relevantných skutkových tvrdení spočíva na účastníkoch konania. Účastník má povinnosť tvrdenia ako aj povinnosť dôkaznú. Zistený skutkový stav je preto výsledkom dôkaznej aktivity účastníkov. Osobitne uvedený postup je dôležitý v prípade spotrebiteľských zmlúv, medzi ktoré patrí aj predmetná zmluva. Podľa Rozhodnutia Európskeho súdneho dvora v Luxemburgu Asturcom Telecomunicacione C-40/08, je povinnosťou súdu ex offo skúmať neprijateľné podmienky aj bez námietky účastníka konania. Nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy (Rozsudky Oceáno Gruppo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98, Mostaza Claro C-168/05). Možnosť skúmať aj bez návrhu nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedok vhodný na dosiahnutie výsledku stanoveného v čl. 6 Smernice 93/13/EHS, teda na zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou a zároveň na dosiahnutie cieľa stanoveného v čl. 7 Smernice. Bolo povinnosťou súdu postupovať v súlade s judikatúrou komunitárneho práva. Súdny dvor v Luxemburgu opakovane zdôrazňuje, že nerovný stav medzi spotrebiteľom a dodávateľom služby (keďže zmluvné podmienky predkladá dodávateľ služby bez možnosti korekcie spotrebiteľa) môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom vonkajším vo vzťahu

k samotným účastníkom zmluvy. Zo skutkových tvrdení žalobcu nie je možné naplniť úradnú povinnosť súdneho prieskumu a naplnenie právnych noriem na ochranu spotrebiteľa, vo vzťahu k uplatňovanému nároku vo výške uplatňovaných poplatkov 68,78 eur. Povinnosť cez súdnu kontrolu zabezpečiť reálnu rovnosť práv a povinností účastníkov spotrebiteľských vzťahov je daná aj pre procesné pravidlá. Úlohou súdu nie je dedukovať jednotlivé nároky žalobcu, resp. pátrať, z čoho tieto nároky pozostávajú, ale prekontrolovať správnosť, odôvodnenosť a zákonnosť uplatnených nárokov (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. konania 9Co/513/2013). Nahrádzanie povinnosti tvrdenia za žalobcu by bolo tak porušením zásady rovnosti strán v konaní. Podľa judikatúry komunitárneho práva dôkazné bremeno preukázať nesplnenie povinnosti spotrebiteľa vo vzťahu k uplatňovanej výške peňažných nárokov, zaťažuje poskytovateľa služby. Keďže ide o typovú formulárovú zmluvu, bolo potrebné na daný právny vzťah aplikovať ustanovenie § 54 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a súd bol povinný ex offo preskúmať, či uplatnený nárok žalobcu nezahŕňa aj peňažné plnenie vyplývajúce zo zmluvných podmienok, ktoré vytvára nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Akékoľvek neprimerané a nerovnovážne dojednanie je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné.

Žalovanej bola uložená povinnosť zaplatiť ročný zmluvný úrok vo výške 179,52 eur za obdobie od 18. 2. 2011 do 2. 8. 2013, pri aplikácii úrokovej sadzby 8% ročne. Uvedený úrok predstavuje zmluvný úrok označený ako debetný úrok z nepovoleného prečerpania za obdobie do splatnosti dlhu od 18. 2. 2011 do 2. 8. 2013 vo výške 8% ročne, preukázaný sadzobníkom.

Z dôvodu omeškania žalovanej s plnením dlhu, žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Zodpovednosť za omeškanie má objektívny charakter, vzniká bez ohľadu na zavinenie. Jej dôsledkom je vznik povinnosti dlžníka platiť veriteľovi úroky z omeškania. Výšku úrokov z omeškania ustanovuje vykonávací predpis a to navýšením 8 percentuálnych bodov na úrokovú sadzbu stanovenú ECB. Úroky z omeškania boli priznané zo sumy 1.612,52 eur od 13. 8. 2013 do zaplatenia, keďže omeškanie s plnením dlhu doposiaľ trvá. Podľa zmluvných dojednaní zmluvy o kontokorentnom úvere (článok 4 bod 6 zmluvy) účastníci konania sa dohodli, že splatné úroky a poplatky sa dňom ich splatnosti stávajú súčasťou istiny. Úroky z omeškania preukázateľne žalobcovi prináležali od nasledujúceho dňa po uplynutí lehoty splatnosti dlhu, ktorá nastala po odstúpení od zmluvy zo strany žalobcu písomnosťou zo dňa 2. 8. 2013. Podľa všeobecných obchodných podmienok písomnosť doručovaná poštou sa považuje za doručeníu tretí deň po jej odoslaní, t.j. 5. 8. 2013, pričom odstúpením od zmluvy bola žalovaná vyzvaná na zaplatenie dlhu v lehote 7 dní od doručenia, t.j. v lehote do 12. 8. 2013. Nasledujúcim dňom sa žalovaná dostala do omeškania s plnením dlhu a žalobcovi tak vzniklo právo od uvedeného dátumu na zaplatenie úrokov z omeškania. V prevyšujúcej časti bola žaloba o zaplatenie úrokov z omeškania zamietnutá ako nedôvodná, pričom predmetom konania boli úroky z omeškania uplatňované od 3. 8. 2013 (vyčíslením ročného úroku z omeškania), v ktorom čase omeškanie s plnením dlhu žalobca nepreukázal.

Žaloba o zaplatenie zmluvného úroku vo výške 11,15% ročne zo sumy 1.683,14 eur od 23. 11. 2013 do zaplatenia bola zamietnutá ako nedôvodná. Zmluvné úroky sú vždy splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky, t. j. aj spolu s istinou. Doba splatnosti úrokov za poskytnutie peňazí sa tak zhoduje s dobou splatnosti úveru. Obchodný zákonník rozlišuje splatnosť úrokov v závislosti od splatnosti istiny úveru, ako aj spôsobu splatenia istiny úveru, t. j. jednorázovo alebo v splátkach. Celková suma úrokov musí byť vždy zaplatená najneskôr do splatnosti dlžného zostatku úveru. Žalobca ako veriteľ preto v danom prípade nebol oprávnený žiadať od žalovaného ako dlžníka zmluvné úroky aj po splatnosti úverovej istiny. V danom prípade žalobcovi prislúchajú len úroky z omeškania. Po vyhlásení celého úveru za splatný sa istina ďalej zmluvne neúročí. Z podstaty zmluvného úroku vyplýva, že predstavuje odplatu za užívanie finančných prostriedkov, ktoré sa poskytujú veriteľovi do doby splatnosti. Veriteľ neposkytuje finančné prostriedky po lehote splatnosti (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 6. 2013, č. konania 8Co/29/2013-98, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 28. 11. 2013, č. konania 9Co/437/2013, Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 19. 11. 2013, č. konania 5Co/165/2013). Po zosplatení úveru sa dlžník, pokiaľ v určenej lehote neuhradí dlh, dostáva do omeškania a nastupuje režim platenia úrokov z omeškania. Podľa publikovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu SR R 59/1998 veriteľovi patria dohodnuté zmluvné úroky z poskytnutých prostriedkov iba do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť už iba úroky z

omeškania (Rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30. 12. 2014, č. konania 10Co/108/2014-79). Z dôvodu, že žalobca si uplatňoval zmluvné úroky aj po lehote splatnosti do zaplatenia, žaloba bola v uvedenej časti zamietnutá ako nedôvodná aj z vyššie uvedeného dôvodu.

V súlade s ust. § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd stanovil lehotu na plnenie v trvaní 15 dní prihládajúc na výšku peňažného plnenia.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého ustanovenia, ak účastník mal vo veci úspech čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí. Úspech žalobcu predstavoval 95% (1.792,04 eur), v ktorej časti bola neúspešná žalovaná. Úspech žalovanej predstavoval 5% (95,65 eur), v ktorej časti bol neúspešný žalobca. Pomer úspechu a neúspechu tak predstavoval vznik nároku žalobcu na náhradu trov konania v rozsahu 90%. Trovy konania pozostávali z náhrady súdneho poplatku zaplateného žalobcom za podanú žalobu vo výške 113 eur (6% z ceny vymáhaného nároku podľa položky č. 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý je prílohou zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v znení neskorších predpisov). Trovy konania pozostávali aj z odmeny právneho zástupcu žalobcu za zastupovanie v konaní, keď za jeden úkon právnej služby mu prislúchala odmena vo výške 81,33 eur, t. j. za tri úkony právnej služby: 3 x 81,33 eur, spolu 243,99 eur, t. j. prevzatie a príprava zastúpenia, podanie žaloby, zastupovanie na súdnom pojednávaní dňa 28. 4. 2015 (§ 10 v spojení s § 13a ods. 1 písm. a), c) d), vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov). Odmena za úkon vyjadrenie žalobcu k výzve súdu nemohla byť priznaná. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu bol vyzývaný na doplnenie opisu rozhodujúcich skutočností, ktorý predstavuje obligatórnu náležitosť žaloby. Opis rozhodujúcich skutočností, spočívajúci v konkretizácii a špecifikácii uplatňovaného nároku mal byť obsiahnutý už v prvotnej žalobe, za ktorú odmena bola už priznaná. Odmena prináleží len za kvalifikovaný úkon právnej služby. Preto odmena prislúchala za podanú žalobu v spojení s jej doplnením. Podľa § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnenému zástupcovi popri odmene prislúchala paušálna náhrada hotových výdavkov v súvislosti s tromi úkonmi právnej služby a to v súvislosti prvými dvoma úkonmi právnej služby vo výške 2 x 8,04 eur a v súvislosti s tretím úkonom právnej služby vo výške 8,39 eur, spolu 24,47 eur. Podľa § 15 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnenému zástupcovi prislúchala náhrada cestovného z miesta sídla Piešťan do Liptovského Mikuláša a späť osobným motorovým vozidlom značky Mercedes Benz, EČV: PN-479BS vo výške 119,40 eur (sadzba základnej náhrady 0,183 eur x obojsmerná vzdialenosť 412 km, t. j. 75,40 eur; údaj podľa technického preukazu 8,9/100 x 412 km x cena pohonných hmôt 1,2 eur, t. j. 44 eur). Náhrada za stratu času uplatňovaná právneným zástupcom žalobcu nemohla byť priznaná, keďže na súdnom pojednávaní zastupoval žalobcu koncipient advokáta, teda zamestnanec, nie advokát. Podľa výslovnej právnej úpravy náhrada za stratu času prislúcha advokátovi, nie zamestnancovi. V danom prípade u advokáta zastupujúceho žalobcu, v súvislosti so súdnym pojednávaním strata času nenastala. Preto nárok na náhradu za stratu času nemohol byť priznaný. Podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov právnenému zástupcovi prislúchalo zvýšenie o DPH vo výške 20%, t. j. o sumu 77,57 eur. Výška trov právneho zastúpenia tak predstavovala sumu 465,43 eur. Žalovaná je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 90%, teda trovy konania žalobcu 101,70 eur (90% zo zaplateného súdneho poplatku za návrh na začatie konania) a sumu 418,89 eur (90% zo sumy 465,43 eur, predstavujúci trovy právneho zastúpenia), podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku na účet právneho zástupcu žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 OSP v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.